

slaget af skatteministeren efter indstilling fra henholdsvis Færdselsstyrelsen og fra Danmarks Automobilforhandler Forening, De Danske Bilimportører og Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark.

Til nr. 10

Det foreslås, at det gebyr på 400 kr. (i 1997-niveau 600 kr.), der efter gældende ret skal betales for at klage til Landsskatteretten, når Landsskatteretten ikke er første, men anden klageinstans, fremover skal betales ved *alle* klager til Landsskatteretten.

Som hidtil vil gebyret blive tilbagebetalt, hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af sagen.

Formålet med gebyret er at tilskynde potentielle klagere til at overveje, om der er det fornødne saglige grundlag for at klage. På den anden side er gebyret af en så ringe størrelse, at det ikke vil afholde nogen fra at klage af alene økonomiske årsager.

Gebyret reguleres efter personskattelovens § 20. Det udgør 600 kr. i 1998.

Til nr. 15 og 16

Der stilles forslag om at harmonisere fristerne for borgernes indbringelse af afgørelser på skatte-, afgifts- og toldområdet for domstolene.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke kun afgørelser, der kan påklages til Landsskatteretten, men afgørelser på hele skatteministerens ressort, herunder endelige administrative afgørelser truffet af Ligningsrådet, et skatteankenævn eller en statslige told- og skattemyndighed.

Efter forslaget kan en borger som hidtil først indbringe en afgørelse for domstolene, når den øverste administrative instans på området enten har efterprøvet afgørelsen eller har afvist klagen. Dog kan sagen indbringes for domstolene, hvis der er gået mere end 6 måneder efter, at sagen er indbragt for den øverste administrative instans, og denne endnu ikke på dette tidspunkt har afgjort klagen eller afvist at behandle denne.

At en administrativ forvaltningsafgørelse af en borger først kan indbringes for domstolene, når den har været prøvet i det administrative klagesystem, har i praksis medført, at domstolene har afvist påstande, der ikke har været fremført under sagens behandling i det administrative system.

Det foreslås derfor, at en borger, indenfor de almindelige rammer, der efter retsplejeloven gælder for anke af borgerlige retssager, kan fremføre nye påstande eller anbringender for domstolene.

Retsplejelovens regler herom fremgår primært af § 383, hvorefter påstande og anbringender, som ikke har været gjort gældende i foregående instans, mod modpartens protest kun kan tages i betragtning med rettens tilladelse. Retten kan efter bestemmelsen give en sådan tilladelse, hvis det må anses for undskyldeligt, at de pågældende påstande og anbringender ikke tidligere er fremsat, eller der er grund til at antage, at nægtelse af tilladelse vil medføre et uforholdsmæssigt retstab for parten.

Efter § 384 i retsplejeloven kan retten nægte påstande og anbringender fremsat under anken, hvis de ikke har været gjort gældende i foregående instans, og de ville gøre det nødvendigt for retten at tage stilling til forhold, som ikke har foreligget for den foregående instans.

Det foreslås endvidere, at en administrativ afgørelse som hidtil ikke skal kunne indbringes for domstolene senere end 3 måneder efter, at den øverste administrative instans på området enten har afgjort klagen eller afvist at behandle denne.

Forslagets gennemførelse medfører på ligningsområdet, at søgsmålsfristen for sager, som Landsskatteretten har påkendt, fortsat er 3 måneder. Forslagets gennemførelse medfører endvidere på ligningsområdet, at søgsmålsfristen for sager, som Landsskatteretten har afvist at behandle, begrænses til 3 måneder efter, at afvisning er sket, hvorimod der i dag mindst kan foretages sagsanlæg i disse tilfælde indtil den 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb, jf. § 31, stk. 3 og 4, i skattestyrelsesloven.

Endvidere indebærer lovforslagets gennemførelse, at den særligt korte søgsmålsfrist på 1 år for visse afgørelser vedrørende dødsboer og gaveafgift, jf. § 31, stk. 5, i den gældende skattestyrelseslov, ophæves.

Forslaget under § 1, nr. 16, er af redaktionel karakter som følge af forslaget under § 1, nr. 15.

Til nr. 18

Der er tale om en redaktionel tilpasning af bestemmelsen.

Til nr. 19

Det foreslås, at administrativt fastsatte bøder for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller fortielse af oplysninger til brug for beregning af omkostningsdækning opkræves og inddrives ved told- og skattemyndighedernes foranstaltning, og ikke som i dag ved politiets foranstaltning.

Det foreslås endvidere, at disse bøder skal kunne inddrives ved lønindeholdelse efter reglerne i kilde-skatteoven.